

Futbol, dos escuts i una sòlida amistat

Pepe Sierra (Penya Immortal) i Bibiano Rina (Penya Madridista Girona), amics des de fa un munt d'anys, parlen de l'històric partit que aquest diumenge es viurà a Montilivi

Pepe Sierra i Bibiano Rina, a la seu de la penya madridista.

La seu de la Penya Madridista Girona, al carrer Mare de Déu dels Àngels de la ciutat, a prop de la desembocadura del carrer Riu Güell, obre cada tarda. Ho fa cap a dos quarts de vuit del vespre. No hi solen faltar els habituals. Són pocs, però ben avinguts. Si juga el Reial Madrid, no es perden detall del partit. Si ho fa la selecció espanyola, tres quarts del mateix. I si no hi ha partit, una partideta de cartes i alguna cosa per fer baixar a l'estómac sempre entra bé, mentre els presents la fan petar. Aquesta mena de ritual, una rutina que s'ha anat repetint al llarg del temps, sembla saltar-se aquesta setmana. Alguna cosa es mou. És treure el cap el dilluns al vespre per la seu i adonar-se que hi ha convidats especials. Una càmera de televisió, un reporter del ja conegut programa El Chiringuitofent preguntes a tort i a dret, un fotògraf i algun periodista acompanyen els habituals. Als madridistes se'ls han unit, a més, algun penyista del Girona FC [<http://www.diaridegirona.cat/tags/girona-fc.html>]. Es coneixen, perquè l'amistat ve de llarg. Una bona sintonia que aquest diumenge quedarà suspesa, si més no durant 90 minuts, perquè els equips de l'ànima d'un i altre bàndol es veuran les cares per primer

cop a la seva història a Montilivi en partit de Lliga de la màxima categoria.

Qui millor per explicar què s'hi cou en aquests dies previs que els dos caps visibles de dues de les penyes més representatives de tots dos equips. D'una banda, l'omnipresent Pepe Sierra, de la Penya Immortal i flamant president de la Federació de Penyes del Girona FC. I de l'altra, Bibiano Rina, mandatari de la Penya Madridista Girona. Dues veus autoritzades, que saben de què va la cosa. Però sobretot dos amics. Es coneixen des de fa dècades i des de llavors han anat de la mà. Sierra té el Girona al cor, però això no li impedeix ser un dels vicepresidents de la Penya Madridista. Li va obrir les portes el mateix Rina, un grapat d'anys enrere. Una història, si més no, curiosa. Encara que Sierra té claríssim a qui animarà el diumenge. «Vaig entrar a la Immortal l'any 92 i tres més tard ho feia a la Madridista. Però sempre ho he tingut clar. Els vaig dir que el primer, per a mi, és el Girona. Ells i també jo sabem amb qui aniré aquest cap de setmana», diu. Es mor de ganes que arribi el diumenge. Fa poc que va venir el Barça a Montilivi i ara li tocarà el torn a tot un Reial Madrid. «És un partit molt especial. Per a mi i per a tota la ciutat. És una passada que un equip així, amb totes les seves estrelles, ens visiti. A veure qui li fa un marcatge especial a en Cristiano Ronaldo [<http://esports/futbol/primera-divisio/real-madrid/cristiano-ronaldo.html>]!», afegeix. I creu que, en 90 minuts, tot és possible. «Hem donat la cara contra tots els rivals, fins i tot amb el Barça. Mai se sent còmode ningú a l'estadi i el Madrid no serà una excepció. Tot i que és veritat que hi ha dues lligues i que la nostra començarà un cop s'acabi

aquesta jornada». Tan aviat parla del duel de diumenge com dirigeix bones paraules cap al seu «amic» Bibiano Rina, uns quants anys més gran que ell, però amb qui manté des de fa molt de temps una estreta amistat. «És el meu mestre. M'ha ensenyat a dur una penya i li estic agraït per moltes coses que ha fet per mi al llarg de la meua vida».

Bibiano Rina s'ho mira des de prop i somriu. Després arriba el seu torn i retorna els elogis a Sierra. «És molt bona persona, té un cor enorme i és intel·ligent. Hauria pogut ser el president de la nostra penya i tot si hagués volgut», afirma. Rina parla del Girona-Madrid, però també té temps per recordar la seva vida. Una història nodrida d'anècdotes, de viatges amunt i avall, que el fan ser «feliç» quan mira enrere. Als seus 77 anys, està a punt de deixar la presidència de la Penya Madridista Girona, càrrec que va agafar a principis dels 90 «per estar-m'hi només un any». Plegarà ben aviat, però ho farà per la porta gran, veient en viu i a Montilivi una cita com la que disputaran el Girona, l'equip de la ciutat que el va acollir a la dècada dels 70, i el seu Reial Madrid.

Nascut en un petit poblet de Badajoz, Rina ha voltat per l'Estat. La feina de Guàrdia Civil la dut per la seva Extremadura natal, també per Sant Sebastià i finalment per terres gironines. Hi havia d'estar només un any destinat, però finalment s'hi va quedar. Aquí han nascut dos dels seus cinc fills; hi ha fet arrels i la seva família també. A principis dels 90 va agafar les regnes de la Penya Madridista, un rol que abandonarà en breu prop de tres dècades més tard. «Som més de 100 penyistes i això és com una família. Abans hi havia una dotzena de penyes del Reial Madrid a la demarcació, però ara en queden un parell. Es necessita temps i dedicació i no tothom pot. No vol dir que sigui difícil ser del Madrid a Girona, perquè no ho és», diu, mentre assegura que sempre que surt de casa porta el pin de l'equip del seu cor.

És soci compromissari del club blanc i fins i tot presumeix de conèixer en persona Florentino Pérez. «Té un munt de calés, però és una persona molt humil. Hem parlat de tu a tu més d'un cop. Jo sempre li dic Floren. És molt proper», afirma. També diu portar-se «bé» amb «algun» president del Girona i diu tenir una «gran estima» per l'entitat de Montilivi. «Me n'alegro molt que estiguin a Primera i espero que se salvin». Ara bé, té claríssim qui guanyarà diumenge. «El Reial Madrid. Diria que per 1-5 o 1-7, però a la ciutat se'm llançarien a sobre i em sabria greu. Crec que amb un 0-2 o 0-3 ja en tindrè prou. La victòria serà per al Madrid i guanyarem la Lliga». Tot i això, avisa que «el futbol són onze contra onze. Sí, es necessita talent i els nostres en tenen més. Però si no tenim el dia, les coses es poden torçar». Ja té ganes que arribi el dia. D'anar a Montilivi, de cridar i xalar. Serà el seu primer Girona-Reial Madrid. Segur que després el comentarà amb Pepe Sierra, el seu amic.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/10/27/futbol-dos-escuts-solida-amistat/875620.html?utm_source=rss